

дава импулсъ да живѣя.

МИРА .Така ли?Тогавя защо се завърнахте?Нима можете,вие да живѣете при насъ?

ЛИЛИЯ .Нали вие сме тука.

МИРА .Макаръ.Какъвъ импулсъ може да има тука? Азъ съмъ слушала много за васъ.Познавамъ ви и отъ вашитѣ склуптури.Безъ да искамъ,чухъ послѣднитѣ ви думи,когато влизахъ.Какво ще правите? Вие ще си счупите крилата,прѣди да започнете да летите.

АНДРЕЙ .Прекомърно ме надценявате.Преди всичко,не мисля да летя.Азъ имамъ доста работа на земята.

ЛИЛИЯ .Ние ще ваеме,нали Андрей?Презъ прозорцитѣ, ти ще ~~дасъ~~зерцавашъ далечината и както казва мама,/отива на прозореца/-"ще ловишьъ своите образи въ трептящия въздухъ".

АНДРЕЙ .Много си нетърпелива.И защо ще лови образитѣ изъ въздуха,на земята има достатъчно.

МИРА .Вижте какво,много ли сте измъченъ,много ли сте гладувалъ,вие?

АНДРЕЙ .Неприятно е да се говори за това.Защо питате?

МИРА .Защо ли?Защото ако останете тука,може би, съисъмъ ще пропаднете.Създаде си сѣхъ едно предубеждение за васъ и като чели ще го разбиете.Азъ си мислехъ,че ще запалите огъня,който сте носили въ душата си,а изглежда,че живота ви е уморилъ.По-добре,идете си.Боя се за васъ,идете си!...

ЛИЛИЯ ./изплашено/Татко!...

АНДРЕЙ .Защо така извика?

ЛИЛИЯ .Не зная...Мене ме е страхъ какъ бързо поч